

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 83

LEBBS naujienos

2015 m. gegužė

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Ką „Tiesos Draugas“ rašė prieš daugelį metų

Mūsų tikėjimo istorijos eskizai. Bažnyčia X amžiuje

Trupinėliai

Apie parodą Ylakiuose

Kvietimas į NEBIM seminarą

EBF maldos kalendorius

Ką rašė Tiesos draugas 1935 m.

Tikėjimo kovą pabaigė

Apkeliaujant įvairias Žemaitijos ir Klaipėdos krašto vietas gavau žinią, kad vasario 21 d. Kaune miręs mūsų mylimas brolis Gustavas Freidankas, vasario 24 d. palaidotas Šančių ev. baptistų kapinėse.

Br. Freidankas buvo stropus Evangelijos platintojas. Stropiai dirbdamas savo kasdienį darbą jis visur stengėsi liudyti apie savo Viešpatį ir buvo visų mylimas bei gerbiamas. Jo namai visuomet būdavo atviri tiesos ieškotojams.

Didžiojo karo metu jis kaip pabėgėlis gyveno Petrapily, kur užsiimdavo Šventraščio platinimu. Šis darbas jam sekėsi, ne jis jau prieš karą dar Kaune buvo išsirūpinęs teisę šioje srityje ir išdrįsdavo lankyti net aukštus asmenis.

Po karo sugrįžęs iš Rusijos jis taip pat šalia savo kasdienio darbo platindavo krikščioniškus raštus, lankydavo ligonius ir vargšus. 1925 metais palikęs savo

šaltkalvio amata atsivadė Evangelijos darbui apkeldaudamas įvairias Lietuvos vietas. Trumpą laiką jį rėmė Amerikos tikintieji, bet užėjus pasaulinei krizei pašalpa buvo nutraukta. Tada jis tapo knygnešiu Britanijos ir užsienio Biblijos draugijoje. Su sunkia našta jis apkeldaudavo kaimus ir miestelius, platindamas Šv. Raštą įvairiomis kalbomis.

Paskutiniu laiku jis ėjo vis silpnyn, bet dar dažnai išeidavo į Kauno priemiesčius nešdamas užsakytus Šventraščius. Daug kartų pėsčias ateidavo iš Šančių į Vilijampolę ir niekuomet neišeidavo iš savo draugų ir brolių namų nepasimeldęs už juos ir už visą Dievo karalystės darbą.

Nors šis brolis nebuvo ragavęs daug pasaulietiško mokslo, bet Dievas jį buvo apdovanojęs kalbų mokėjimu ir Šventraščio pažinimu. Mokėdamas lietuvių, vokiečių, rusų ir lenkų kalbas jis galėjo jų kalba paaiškinti apie Dievo meilę. Pats būdamas vokiečių tautybės, jis to niekuomet nepabrėždavo laikydamas visus tikinčiuosius broliais ir sesutėmis, ir visi jį laikė savuoju. Ypatingai jam rūpėjo Dievo darbas tarp lietuvių ir rusų. Taip pat ir žydams jis stengėsi liudyti apie tikrąjį Mesiją. - *T. G.*

Spaudai paruošė A. L. ✓

Krikščionybė X amžiuje

Įvykiai Vakarų Europoje

Nuo IX amžiaus pabaigos iki XI a. vidurio krikščioniškąjį Vakarų pasaulį vargino vidinės ir išorinės problemos. Karolio Didžiojo sukurta imperija byrėjo. Grėsmę kėlė musulmonų antpuoliai iš Pietų. Iš Rytų pusės pavojų kėlė atsikraustę karingi madjarai (vengrai), o iš Šiaurės, iš Skandinavijos, prasidėjo normanų antpuoliai. Tačiau kaip tik tuo metu Vakaruose neliko pagrindinės ir patikimos karinės jėgos, kuri būtų pajėgusi pasipriešinti užpuolikams. Artėjant 1000-iesiems metams atrodė, jog ateina pasaulio pabaiga, ir jos visai rimtai laukė daugelis žmonių.

Romos popiežiams atėjo sunkus metas, nes jie nebeturėjo buvusios Karolingų dinastijos valdovų paramos. Popiežiui reikėjo taikstytis su smulkesnių valdovų įnoriais ir remti vieną ar kitą tarpusavyje besivaidijančią politinę grupuotę. Pvz., popiežius Steponas VI įsivėlė į intrigas ekshumuodamas savo pirmtako palaikus. Palaikai buvo atgabenti į sinodą ir

pasodinti į teisiamojo kėdę. Po nuosprendžio jo kūnas buvo įmestas į Tibro upę. Bet tais pačiais metais pats Steponas buvo nušalintas ir kalėjime pasmaugtas.

IX a. antroje pusėje pradėjo stiprėti nepriklausoma germanų monarchija. 912 m. germaniškos saksų genties valdovu tapo Henrikas I. Tai buvo išmintingas ir atsargus politikas, kuris nenaudodamas jėgos sugebėjo į savo pusę patraukti kitas germanų gentis – švabų ir bavarų. Dar dėl vieno dalyko jis buvo gerbiamas: jam pasisekė sustabdyti madjarų gentis, kurios tuomet buvo atsikrausčiusios nuo Uralo kalnų ir savo žiauriais antpuoliais baugino visą Europą. Tačiau visas germanų gentis baigė suvienyti Henrico sūnus Otonas I, kuris 962 m. pranešė, kad kuriama „Šventoji germanų nacijos Romos imperija“, o sau suteikė imperatoriaus titulą. Bet Otonas pasižymėjo dar vienu, iki tol negirdėtu žygdarbiu. Atžygiavęs į Italiją jis nutarė įvesti tvarką katalikų bažnyčioje ir pirmiausia pašalino iš „šv. Petro sosto“

amoralų ir piktadarybėmis pasižymėjusių popiežių Joną XI. Otonas I planavo reformuoti visą popiežystės sistemą, bet jam sutrukdė sukilusi Romos aristokratija. Vėliau tapę imperatoriais jo sūnus Otonas II ir vaikaičiai Otonas III taip pat kovojo su popiežiais ir jų sukurta sistema, bet žymesnių rezultatų nepasiekė. Otonas III pasielgė labai žiauriai, pašalindamas popiežių Joną XIV: įsakė jam išdurti akis, nupjauti nosį ir ausis.

„Šventojo Petro sostas“ X amžiuje pasižymėjo nestabilumu, ir per visą šimtmetį pasikeitė net 27 popiežiai.

Britanijoje ankstyvąją keltų krikščionybę jau seniai buvo pakeitusi užkariautojų anglosaksų krikščionybė, pavaldi Romos popiežiui. Reikia pasakyti, kad Britanijoje buvo daugiau vienuolių ir vienuolynų negu kitur. X amžiaus pradžioje labai karingi pagonys danai pasiekė Britų salas ir sugriovė beveik visus katalikų vienuolynus, žudė vienuolius ir kunigus. Dėl to bažnytinis gyvenimas susilpnėjo, o vienuolynai taip niekada ir nebeatgavo savo turėtos įtakos. Kadangi trūko dvasininkų, buvo leista tarnauti ir vedusiems vyrams, nors niekur kitur katalikų bažnyčioje tokios praktikos jau nebebuvo.

Kijevo Rusios krikštas

X amžiuje kai kurios rytinių slavų pagoniškos gentys jau buvo susivienijusios į valstybę, kuri žinoma kaip Kijevo Rusia. Tuo metu prasidėjo šios valstybės krikščioninimo procesas. Kunigaikštienė **Olga** 955 m. viena iš pirmųjų pasikrikštijo Konstantinopolyje. Ji pareiškė savo valią, kad jos laidotuvėse nebūtų jokių pagoniškų ritualų. Pagaliau 988 metais Kijevo Rusios valdovas kunigaikštis **Vladimiras** priėmė krikščionybę pagal Bizantijos bažnyčios tradiciją. Tai padaręs jis iš Bizantijos pakvietė daug kunigų, ir prasidėjo masinis Rusios krikščioninimas. Tai vyko labai paprastai: Vladimiras išleido įsakymą, kad visi Kijevo gyventojai privalo leisti save pakrikštyti Dnepro upės vandenyje. Atsirado tokių, kurie dėl savo stambeldiškų įsitikinimų to nenorėjo daryti, bet tada buvo naudojama prievarta. Blogiausiu atveju nepaklusnieji buvo žudomi.

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

Kadangi pasikrikštijusiems būdavo dovanojami jų krikšto marškiniai, kai kurie eidavo krikštytis ne po vieną kartą.

Po Kijevo atėjo eilė ir kitiems miestams. Sunku vertinti Vladimiro vidinius pasikeitimus, bet priėmęs krikščionybę jis kai ką padarė. Pvz., atleido visas savo žmonas ir pasiliko tik vieną. Daugpatystė buvo uždrausta visoje valstybėje. Jo įsakymu buvo naikinami iki šiol garbinti stabai. Žymus dievo Peruno (Perkūno) stabas buvo pririštas prie žirgo uodegos ir tampomas po Kijevo, o tada sudegintas.

Žinoma, kad ta daugybė pakrikštytų žmonių nežinojo jokių krikščioniškojo tikėjimo tiesų. Juos krikštijo iš Bizantijos pakviesti kunigai, kurie nemokėjo vietinių gyventojų kalbos ir galėjo tik parodyti, kaip atlikti vieną ar kitą ritualą.

Vladimiras mirė 1015 metais. Vėliau stačiatikių bažnyčia suteikė jam titulą „Šventasis, lygus apaštalam kunigaikštis Vladimiras“. Krikščionybė X amžiuje savo dogmatika ir formomis, o svarbiausia, savo dvasia vis labiau tolo nuo pirmųjų amžių krikščionių principų. Krikščionių bažnyčia darėsi vis mažiau panaši į tas bendruomenes, kurias steigė apaštalai. Pamaldų ritualai darėsi sudėtingesni, ir tai nukreipdavo žmonių dėmesį nuo svarbiausių dalykų: nuo Dievo žodžio ir nuo Jėzaus Kristaus asmenybės. Toliau buvo vykdoma ne tautų evangelizacija, o tautų christianizacija. Varomoji jėga buvo ne Šventoji Dvasia, o politiniai planai.

X amžiuje Jeruzalės, Antiochijos ir Aleksandrijos patriarchatai žymesnio vaidmens nebeturėjo, nes užkariautojų arabų – musulmonų – jie buvo atkirsti tiek nuo Rytų, tiek nuo Vakarų bažnyčios. Apie šių krikščionių politinę įtaką negalėjo būti nė kalbos.

Dėl per šimtmečius susiklosčiusių aplinkybių Bažnyčia tuo metu praktiškai jau buvo suskilusi į Rytų ir Vakarų bažnyčias, ir jos buvo vadinamos skirtingais vardais: ortodoksų (gr. *orthos* – teisingas ir *dokse* – sprendimas) ir katalikų (gr. *katholikos* – visuotinis).

Trupinėliai

Reikia nuo kažko pasitraukti, kad galėtum prie kažko prieiti.

Justinas Marcinkevičius

Autentiškas Kristaus sekimas visada yra plaukimas prieš srovę.

Andrius Navickas

Aš tikiu Kristų taip, kaip tikiu, kad saulė patekėjo – ne tik todėl, kad ją matau, bet kad jos dėka galiu matyti visa kita.

C. S. Lewis

Paroda Ylakiuose

Kovo pabaigoje, belaukiant šventų Velykų, Ylakių miestelio bibliotekoje įvyko Biblijos, arba Šventojo Rašto, paroda - pristatymas. Ylakių baptistų bendruomenė parengė stendą, kuriame lankytojai gali apžiūrėti ir pavartyti įvairaus formato ir dydžio, įvairiomis kalbomis ir įvairiu laikotarpiu išleistas Biblijas arba jos dalis. Buvo pristatyta apie 40 seniausių ir pačių naujausių leidinių. Seniausi – lenkiška Biblija, išleista XVIII amžiuje, ir Biblija lietuvių kalba, išleista Tilžėje 1824 m. Tarp eksponatų yra atskiros evangelijos latgalių tarme, Biblija hebrajų kalba, Naujasis Testamentas korėjiečių kalba, Biblija vaikams ir kt.

Sveikinimo žodį tarė Ylakių katalikų bažnyčios klebonas Vytautas Petrauskas, o Ylakių baptistų bendruomenės pastorius Albertas Latužis papasakojo apie Bibliją ir jos paplitimą šių dienų pasaulyje. Bendruomenės jaunimas giedojo ir muzikavo, o pabaigoje buvo perskaityta viena Biblijos eilutė įvairiomis kalbomis. Į renginį susirinko nemažai vietinių gyventojų. Paroda veiks keletą mėnesių.

N.L. ✓

Kvietimas į NEBIM seminarą

Mieli tikėjimo draugai,

Birželio 20-ą dieną, šeštadienį, kviečiame Jus į NEBIM seminarą tema “Nauji misijos keliai”. Pagrindinis seminaro kalbėtojas – Šiaurės baptistų asociacijos (Anglija) regioninis pastorius, misijos koordinatorius past. Paulas Revillis.

Kalbėsime:

- Apie tai, kaip įsijungti į Dievo misiją
- Apie tai, kaip sekti Jėzaus misijos pavyzdžiu
- Apie tai, kaip misija pasiekia žmones už bažnyčios ribų
- Apie tai, kaip misija įkūnija Gerąją Dievo Naujieną ir darbais, ir žodžiais
- Apie tai, kaip naujos mintys ir misijos praktika gali būti įkūnytos Lietuvos kontekste

Seminaras vyks **Klaipėdos baptistų bažnyčioje** (Vytauto g. 38). **Pradžia – 10.30**, pasitiksime su kava.

Seminaro mokestis – 7 Eur.

Pageidaujančius dalyvauti prašom pranešti adresu sdaktaraite@gmail.com iki **birželio 15 d.**

Maloniai lauksime!

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Gegužės 4 - 10 meldžiamės už:

Ukrainos evangelikų krikščionių-baptistų asociacijų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	2 382
Bendras narių skaičius:	125 509
Prezidentas:	Valeriy Antonyuk
Viceprezidentas:	Igor Bandura

Gegužės 11 - 17 meldžiamės už:

Šveicarijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	12
Bendras narių skaičius:	1 084
Prezidentas:	Franz N Brander

Gegužės 18 - 24 meldžiamės už:

Vokietijos laisvųjų evangelišku bažnyčių (baptistų) sąjunga

Bendruomenių skaičius: 805
Bendras narių skaičius: 81 769
Prezidentas: Hartmut Riemenschneider
Generalinis sekretorius: Christoph Stiba

Gegužės 25 - 31 meldžiamės už:

Šiaurinę Serbijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 69
Bendras narių skaičius: 1 983
Prezidentas: Ondrej Franka
Generalinis sekretorius: Dane Vidovic

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga
Įmonės kodas: 192077697
AB SEB bankas,
Banko kodas: 70440
Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925